

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาการศึกษาที่ผ่านมา ในด้านเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและ การจัดการศึกษา การส่งเสริม การมีส่วนร่วมและการกระจายอำนาจการบริหารและการจัด การศึกษาจากส่วนกลางสู่เขตพื้นที่การศึกษาและ สถานศึกษา แม้จะได้มีการออกกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัด การศึกษาแล้ว แต่หน่วย ปฏิบัติยังไม่มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารงานและจัดการศึกษาเท่าที่ควร ส่วน การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พบว่า มีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นแล้ว ๓๘๑ แห่ง การจัดการศึกษาของเอกชนยังไม่มี การขยายตัวเท่าที่ควร เนื่องจาก นโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐมี ผลกระทบต่อ การรับนักเรียน นักศึกษาของ สถานศึกษาเอกชน ส่วนสถานประกอบการและสถาบันต่างๆ มีส่วน ร่วมจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่ยังมีสัดส่วนน้อยมาก อีกทั้งขาดแรงจูงใจให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการ บริหาร จัดการศึกษาและระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ^๑

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (องค์การมหาชนเฉพาะกิจ) ได้ดำเนินการจัดพิมพ์บทบัญญัติ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕^๒ ขึ้นเพื่อให้เกิด ความสะดวกในการศึกษาตัวบทกฎหมายดังกล่าว จึงได้นำบทบัญญัติเฉพาะมาตราที่ได้รับการแก้ไข เพิ่มเติมแล้ว มาจัดพิมพ์ไว้แทนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกทั้ง ยังได้นำบทบัญญัติเดิมของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติม แล้วจัดพิมพ์ไว้เป็นเชิงอรรถ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถติดตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ อันจะสู่ประโยชน์ในการใช้และการตีความกฎหมายได้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ใน การประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือเนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายปฏิรูประบบราชการ โดยให้แยก ภารกิจเกี่ยวกับงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมไปจัดตั้งเป็นกระทรวงวัฒนธรรมและโดยที่เป็นการ สมควรปรับปรุงการบริหารและจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบกับสมควร ให้มี

คณะกรรมการอาชีวศึกษาทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และ เครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของไทยคือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ นับเป็นครั้งแรกที่นโยบายการศึกษาของชาติมีสถานภาพเป็นพระราชบัญญัติเป็นการ

^๑สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่๑๑*, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๐), หน้า ๑๑.

^๒สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, *สำนักนายกรัฐมนตรี, พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕.*

ปรับเปลี่ยนครั้งสำคัญทั้งแนวคิดโครงสร้างและกระบวนการ ด้วยความมุ่งมั่นที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยและคุณภาพของคนไทยโดยรวมให้สูงขึ้น^๓

สถานศึกษามีฐานะทางสังคมมีหน้าที่ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ความรู้แก่สมาชิกทางสังคมโดยการใช้ทรัพยากรการบริหารในการดำเนินการ ซึ่งโดยทั่วไปมีอยู่ ๔ ปัจจัย ด้วยกัน คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการทรัพยากร ทั้งนี้ทรัพยากรในการบริหารดังกล่าวถือว่า คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด แม้แต่ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจจะกำหนดแผนงาน โครงการหรือระบบงานไว้ดีอย่างไรก็ตาม ถ้าหากขาดคนรับผิดชอบงาน ไม่มีความรู้ ไม่มีวิสัยทัศน์ กับงานที่ทำอยู่ก็จะทำให้แผนงานโครงการของงานที่กำหนดไว้ดำเนินการได้อย่างล่าช้าหรือไม่สำเร็จ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรที่จะให้ความสำคัญต่อการบริหารงานบุคลากรในสถานศึกษาเป็นพิเศษ เมื่อคนเป็นบุคลากรที่สำคัญที่สุด จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องหันมาดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือกระตุ้นให้บุคลากรที่มีอยู่ในสถานศึกษาได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ มีศักยภาพและประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิผล ตลอดจนบุคลากรในสถานศึกษาเกิดมีพลัง มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ย่อมที่จะส่งผลให้งานในสถานศึกษาสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้^๔

องค์ประกอบตามพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดไว้ ๕ ประการ คือการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่งสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการแต่ละองค์ประกอบเป็นงานที่ซับซ้อนยุ่งยากเพราะเกี่ยวข้องกับคนการบริหารงานในปัจจุบันผู้ที่มีความรู้ ความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ย่อมต้องการผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นทุนเดิมนั้นหมายความว่าบุคคลนั้น ๆ เป็นคนที่ยึดมั่น ถิ่นมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกมุ่งมั่นในการเสริมสร้างคุณงามความดี มีความรับผิดชอบ ที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเจตนารมณ์วัตถุประสงค์ขององค์กรนั้นๆ อีกทั้งรวมไปถึงทำให้เกิดความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะผู้ปฏิบัติตามในองค์การ“หรือผู้ได้บังคับบัญชา ผู้บริหารสถานศึกษาจัดเป็นบุคคลสำคัญที่สุดของสถานศึกษา เพราะมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเป็นผู้นำให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุตามจุดหมายของการจัด

การศึกษา และสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่พัฒนาผู้เรียน และสังคมภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคม

^๓กระทรวงศึกษาธิการกับการขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๒),

^๔รุ่ง แก้วแดง, องค์การและการบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๔), หน้า ๘.

^๕กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗. สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, พ.ศ. ๒๕๔๗), หน้า ๓๐-๓๖.

การบริหารงานวิชาการจะประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้ คือ การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การจัดห้องสมุดเป็นที่รวมหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการ ให้นักเรียนได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม การนิเทศภายในเป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน^๖

คุณธรรมที่ชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพของผู้ทำให้มีความรู้ ทักษะความสามารถทั้งจิตใจร่างกาย ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นผู้นำมีการคิดวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” รอบคอบ ทุกมิตอย่างสมดุลเพียบพร้อมทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” ด้วยจิตสำนึกรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถตัดสินใจในการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริตอดทนขยันหมั่นเพียร อันจะเป็น “ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี” ให้คนพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นและสังคมที่สงบสันติสุข มีเสถียรภาพและเป็นธรรม ในการดำรงชีวิตและพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน นำไปสู่สังคมที่ร่มเย็นเป็นสุข จึงทำให้การดำเนินชีวิตมีความสุข การดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมให้มีความสุขควรต้องยึดหลักพุทธธรรมสำหรับการครองชีวิตของคฤหัสถ์ ที่เรียกว่า หลักฆราวาสธรรม ๔ ได้แก่ สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ ในการพัฒนาผู้บริหารมีอยู่ ๓ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านคุณวุฒิ คือให้มีความรู้ความฉลาด-เฉลียวทางปัญญา ๒. ด้านคุณภาพ คือให้มีความสามารถทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของการทำงาน ๓. ด้านคุณธรรม คือ ให้มีคุณธรรมทำความดีประจำใจ

ดังนั้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยสนใจทำวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักฆราวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้พัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาหลักการบริหารงานวิชาการตามหลักฆราวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

๑.๒.๒ เพื่อเสนอแนะแนวทาง การพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักฆราวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักฆราวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

^๖ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีด), ๒๕๕๓ หน้า ๓

๑.๓.๒ เสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา เป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการมุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้การดำเนินงานการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผสมผสาน วิจัยเชิงปริมาณ และวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา สภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๕ ด้าน คือ

- ๑) ด้านหลักสูตร
- ๒) ด้านการเรียนการสอน
- ๓) ด้านสื่อการเรียนการสอน
- ๔) ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน
- ๕) ด้านการวัดและประเมินผล

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรจากการให้ตอบแบบสอบถาม คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๘ โรงเรียน ได้แก่ ๑) โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคนธ์อุปถัมภ์ ๒) โรงเรียนวังน้อย (พนมยงค์วิทยา) ๓) โรงเรียนวัดสุคันธาราม (สุคันธวิทยาการ) ๔) โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ ๕) โรงเรียนวัดธรรมจริยา ๖) โรงเรียนวัดลำพระยา ๗) โรงเรียนวัดมณฑลประสิทธิ์ ๘) โรงเรียนเจริญภูมิรักษ์กิจจาทรอนุสรณ์ จำนวนประชากรที่ใช้ทั้งหมด ๑๘๓ คน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ โรงเรียนสังกัดมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๘ โรงเรียน ได้แก่

ตารางที่ ๑.๑ แสดงจำนวนชื่อโรงเรียน

ลำดับที่	โรงเรียน
๑	โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคนธ์อุปถัมภ์
๒	โรงเรียนวังน้อย (พนมยงค์วิทยา)
๓	โรงเรียนวัดสุคันธาราม (สุคันธวิทยาการ)
๔	โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์
๕	โรงเรียนวัดธรรมจริยา
๖	โรงเรียนวัดลำพระยา
๗	โรงเรียนวัดมณฑลประสิทธิ์
๘	โรงเรียนจตุรภูมิลึกิจจาทรอนุสรณ์

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจะทำการวิจัย ตั้งแต่ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ เริ่มตั้งแต่เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ รวม ๗ เดือน

๑.๕. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับด้านบริหารหลักสูตร, ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านบริหารห้องสมุด และ ด้านการวัดผลประเมินผล ตามหลัก ฆราวาสธรรม ๔ ของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การบริหารหลักสูตร หมายถึง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารการเรียนการสอน

การเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะเจตคติ โดยมีการวางแผนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอน

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อการเรียนต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูใช้ ประกอบการเรียนการสอนให้สร้างความสนใจโดยใช้อธิบายประกอบเนื้อหา ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ เร็วยิ่งขึ้น

การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน หมายถึง เทคนิคการเรียนการสอน ของครูที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามเนื้อหาของครู

การวัดผลประเมินผล หมายถึง เป็นกระบวนการที่มีระเบียบแบบแผน เพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงปริมาณ หรือคุณภาพของคุณลักษณะที่วัดได้ เพื่อจะได้นำผลของการวัดมาเป็นข้อมูลในการประเมินผล ได้อย่างถูกต้อง

หลักฆราวาสธรรม ๔ หมายถึง หลักการทำงานหรือการครองชีวิตในด้านการบริหารงานวิชาการ ที่ประกอบด้วย สัจจะ ทมะ ขันติ และจาคะ

๑) สัจจะ หมายถึง การบริหารงานวิชาการในด้านต่างๆ ที่มีความจริง ซื่อตรง
จริงใจ พุดจริงทำจริงในทุกด้าน

๒) ทมะ หมายถึง การบริหารงานวิชาการในด้านต่างๆ ที่มีการฝึกฝน การข่มใจ
ปรับตัว ฝึกหัด แก้ไขข้อบกพร่องปรับปรุงงานให้เจริญก้าวหน้าด้วยสติปัญญาในทุกด้าน

๓) ขันติ หมายถึง การบริหารงานวิชาการในด้านต่างๆ ที่มีความอดทน ตั้งหน้าทำ
หน้าที่การงานด้วยความยืนยันมั่นเพียร เข้มแข็งมั่นในจุดหมายไม่ท้อถอยในทุกด้าน

๔) จาคะ หมายถึง การบริหารงานวิชาการในด้านต่างๆ ที่มีความเสียสละ สละ
ความสุขสบายผลประโยชน์ส่วนตน พร้อมรับฟังความทุกข์ ความเห็นความต้องการผู้อื่น พร้อมรับฟัง
ความเห็นความต้องการของผู้อื่น พร้อมทั้งจะร่วมมือช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อ ใจกว้างในทุกด้าน

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ซึ่งรวมถึงรองผู้อำนวยการ หรือผู้รักษาการในตำแหน่งด้วย

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

๑.๖ ประโยชน์ที่จะได้รับ

๑.๖.๑ ได้ทราบหลักการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาธรรม ๔ ของผู้บริหาร
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๖.๒ ได้เสนอแนะแนวทาง การพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาธรรม ๔
ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา